

Laidiens: 30.03.2001., Nr. 52

Ministru kabineta noteikumi Nr. 140

Rīgā 2001.gada 20.martā (prot. Nr. 12, 41.κ)

Kārtība, kādā lauksaimniecības produkcijas ražotājiem atmaksājams akcīzes nodoklis par dīzeļdegvielu (gāzeļļu)

Izdoti saskaņā ar likuma “Par akcīzes nodokli naftas produktiem” 8.panta trešo daļu

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā lauksaimniecības produkcijas ražotājiem atmaksājams akcīzes nodoklis (turpmāk — nodoklis) par dīzeļdegvielu (gāzeļļu), kā arī iesniedzamos dokumentus, dokumentu iesniegšanas termiņus un iestādes, kuras pārbauda lauksaimniecībā izmantotās zemes un nodokļa atmaksāšanas termiņus.

2. Nodokli atmaksā par dīzeļdegvielu (gāzeļļu), kas izmantota lauksaimniecībā izmantotās zemes (tai skaitā kultivētu ganību un pļavu) apstrādei, pēc attiecīgajam laikposmam likumā “Par akcīzes nodokli naftas produktiem” (turpmāk — likums) noteiktās likmes.

3. Nodokli atmaksā lauksaimniecības produkcijas ražotājam:

3.1. kuram īpašumā vai pastāvīgā lietošanā ir piešķirta zeme, par kuras izmantošanu nav noslēgts nomas līgums;

3.2. kurš zemi nomā saskaņā ar attiecīgu līgumu.

4. Pašvaldība katru gadu iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē šādas pašvaldības domes (padomes) priekšsēdētāja vai viņa pilnvarotas personas apliecinātas izziņas:

4.1. izziņu par visu lauksaimniecības produkcijas ražotāja īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā esošo (uz 1.janvāri) zemes platību, ja tā pārsniedz vienu hektāru, — līdz 10.janvārim;

4.2. izziņu par visu lauksaimniecības produkcijas ražotāja īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā esošo zemes platību, kas faktiski tiek izmantota lauksaimniecības produkcijas ražošanai, — līdz 1.jūnijam. Izziņā jānorāda platības, kas apsektas saskaņā ar šo noteikumu 15.punktu.

5. Šo noteikumu 4.punktā minētajās izziņās attiecīgi norādāms juridiskās personas nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese vai fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods un dzīvesvietas adrese, kā arī zemes kopplatība (hektāros) un zemes platība, kas faktiski tiek izmantota lauksaimniecības produkcijas ražošanai.

6. Ja mainījusies lauksaimniecībā izmantotās zemes platība vai par zemes īpašnieku, pastāvīgo lietotāju vai nomnieku ir kļuvis cits lauksaimniecības produkcijas ražotājs, attiecīgā pašvaldība divu nedēļu laikā precizē šo noteikumu 4.punktā minētās izziņas (norādot iepriekšējo lauksaimniecības produkcijas ražotāju, kura īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā ir bijusi zeme) un iesniedz tās attiecīgajā Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē. Šo noteikumu 4.2.apakšpunktā minētā izziņa precizējama arī tad, ja tas nepieciešams pēc Lauku atbalsta dienesta veiktā apsekojuma saskaņā ar šo noteikumu 15.punktu.

7. Lai saņemtu nodokļa atmaksu, lauksaimniecības produkcijas ražotājs iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē (pēc attiecīgās lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības atrašanās vietas):

7.1. iesniegumu ar lūgumu atmaksāt nodokli par dīzeļdegvielu (gāzeļļu);

7.2. dokumentus, kas noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām un apliecina dīzeļdegvielas (gāzeļļas) iegādi, izmantojot likumā noteiktos norēķinu veidus:

7.2.1. dokumentus, kas apliecina naudas līdzekļu pārskaitījumu no lauksaimniecības produkcijas ražotāja kredītiestādes konta uz degvielas pārdevēja kredītiestādes kontu, norēķinoties par dīzeļdegvielas (gāzeļļas) iegādi;

7.2.2. dokumentus, kas apliecina dīzeļdegvielas (gāzeļļas) iegādi, maksājot ar lauksaimniecības produkcijas ražotājam piederošu norēķinu karti;

7.2.3. dokumentus, kas apliecina skaidras naudas iemaksas degvielas pārdevēja kredītiestādes kontā (tikai gadījumos, kad norēķinus par dīzeļdegvielas (gāzeļļas) iegādi veic lauksaimniecības produkcijas ražotājs — fiziska persona);

7.3. pašvaldības izziņu par lauksaimniecības produkcijas ražotāja īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā esošo zemes platību, kas faktiski tiek izmantota lauksaimniecības produkcijas ražošanai, kā arī norāda, ka konkrētajam lauksaimniecības produkcijas ražotājam nav pašvaldības budžetā iemaksājamo nodokļu parāda, vai, ja šāds parāds ir, norāda nodokļu parāda apmēru.

8. Lauksaimniecības produkcijas ražotājs — fiziskā persona —, iesniedzot šo noteikumu 7.punktā minētos dokumentus, uzrāda arī grāmatvedības reģistrus, kuros uzskaitīti visi ienākumi un izdevumi, kas gūti vai izdarīti, veicot lauksaimniecības produkcijas ražošanu laikposmā, par kuru tiek pieprasīta nodokļa atmaksa.

9. Šo noteikumu 7.punktā minētie dokumenti iesniedzami kalendāra gadā ne biežāk kā reizi mēnesī un ne vēlāk kā līdz 31.decembrim.

10. Nodokli atmaksā, ja dīzeļdegviela (gāzeļļa) iegādāta no uzņēmumiem (uzņēmēj sabiedrībām), kuriem saskaņā ar Ministru kabineta 2000.gada 5.septembra noteikumiem Nr.311 “Naftas produktu (degvielas) aprites noteikumi” ir atbilstoša speciālā atļauja (licence) darbībai ar naftas produktiem.

11. Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālā iestāde pārbauda šo noteikumu 7. un 8.punktā minētos dokumentus un lauksaimniecības produkcijas ražotāja atbilstību likuma nosacījumiem un divu nedēļu laikā pēc dokumentu iesniegšanas atmaksā nodokli par kārtējā gadā iegādāto dīzeļdegvielu (gāzeļļu) atbilstoši likumā noteiktajai normai. Ja ir nepieciešama papildu pārbaude, Valsts ieņēmumu dienests nodokļa atmaksāšanas termiņu var pagarināt par mēnesi, informējot par to pieprasītāju.

12. Dokumentus, kas apliecina dīzeļdegvielas (gāzeļļas) faktisko iegādi, Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālā iestāde pēc to pārbaudes atdod iesniedzējam.

13. Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālā iestāde par tās rajonā atmaksāto nodokli tiem lauksaimniecības produkcijas ražotājiem, kuri kā nodokļu maksātāji reģistrēti citā Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē, paziņo attiecīgajai Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajai iestādei pēc minēto ražotāju juridiskās adreses vai dzīvesvietas.

14. Pašvaldības ir atbildīgas par Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajai iestādei sniegto ziņu pareizību. Ja pašvaldības ir sniegušas nepareizas ziņas, tās sedz zaudējumus, kas radušies nodokļa nepareizas atmaksas dēļ.